

Міністерство освіти і науки України
Одеський державний аграрний університет
Вроцлавський економічний університет (Республіка Польща)
Комратський державний університет (Республіка Молдова)
Національний інститут економічних досліджень (Республіка Молдова)
Вища школа бізнесу, медіа та реклами (Республіка Польща)
ННЦ Інститут аграрної економіки
Київський національний економічний університет
Полтавський державний аграрний університет
Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника
Сумський національний аграрний університет

«БРАСЛАВСЬКІ ЧИТАННЯ. ЕКОНОМІКА ХХІ СТОЛІТТЯ: НАЦІОНАЛЬНИЙ ТА ГЛОБАЛЬНИЙ ВИМІРИ»

**Збірник матеріалів I Міжнародної науково-практичної
конференції**

(1 листопада 2023 року)

Одеса 2023

глобалізованого економічного простору можна стверджувати, що формування цілісної державної політики націленої на прискорений розвиток технологій, інтенсифікацію процесів генерування знань та їх подальшої комерціалізації, а також культивування сприятливого та доступного середовища інтелектуальної творчості є першочерговими чинниками досягнення стійких індикаторів росту інтелектуального капіталу економіки.

Література

1. Стащенко Ю. В., Гавриловський О. С. Формування інтелектуального капіталу та розвиток інтелектуальної міграції в умовах глобалізації. *East European Scientific Journal*. 2021. № 6 (70). С. 46-51.

2. Криховець-Хом'як Л. Я. Зростання ролі людського інтелекту в контексті транзитивності та глобалізації економіки України. *Український журнал прикладної економіки*. 2021. № 2. С. 191-201.

Завадських Г.М.,

*к.е.н., доцент кафедри економіки і бізнесу
Таврійський державний агротехнологічний університет
імені Дмитра Моторного
м. Запоріжжя, Україна*

ПОВОЄННЕ ВІДНОВЛЕННЯ ТА РЕГІОНАЛЬНИЙ РОЗВИТОК

Україна переживає глибоку соціально-економічну кризу, спровоковану російською агресією.

В першу чергу відбудови потребують заклади критичної інфраструктури, житло та транспортна мережа. Крім цього відновлення потребують промисловість, аграрний сектор, ІТ-сфера та в інші галузі.

Найбільше від наслідків військової агресії рфпостраждав металургійний комплекс нашої країни, який формував майже 1/10 ВВП України та більше 30% українського експорту [2]. На сході було зруйновано значну частину машинобудівельних підприємств-гігантів, зокрема, Азовський судноремонтний завод, зупинив роботу Новокраматорський машинобудівний завод. Ці підприємства в довоєнний час були флагманами машинобудування і забезпечували роботою декілька тисяч громадян. Не зважаючи на серйозні виклики і величезні проблеми, завдяки мобілізації і єдності суспільства, а також безпрецедентній підтримці міжнародної спільноти Україна втрималась, зберегла макроекономічну стабільність і продовжує надавати ключові соціальні послуги громадянам.

Існує велика кількість досліджень і публікацій стосовно існуючих підходів і моделей до поствоєнного економічного відновлення постраждалих країн. Зважаючи на унікальні обставини і особливості кожний досвід відновлення є унікальним. Не можна просто шаблонно перенести досвід повоєнного відновлення інших країн і застосувати в Україні. Історії всіх війн різні за

багатьма аспектами: причинами початку воєнної агресії, термінами тривалості і інтенсивністю бойових дій на всій території країни або окремих ділянках, стану економіки країни та її місця в системі глобальної логістики і торгівельного балансу, ступеню міжнародної політичної підтримки врегулювання і зацікавленості міжнародної спільноти в завершенні війни, масштабами руйнувань і кількістю загиблих громадян.

Різні території і регіони зазнали різного масштабу руйнувань тому цілком логічним є те, що і підходи до відновлення програми повоєнної розбудови регіонів мають бути різними і корелюватися з масштабами руйнувань і пошкоджень. Для прикладу, до повномасштабної війни з російською федерацією Запорізька область була економічно розвиненим експортно-орієнтованим індустріально-аграрним регіоном, що мав розвинутий сектор високотехнологічної промисловості (металургійні, машинобудівні та енергогенеруючі підприємства) [4]. Потужними промисловими вузлами були Запорізький, Бердянський, Мелітопольський, Енергодарсько-Дніпрорудненський промислові вузли. І хоча Запорізька область не належала до групи-лідерів за активністю інноваційної діяльності, разом з тим, мала значний інноваційний потенціал, оскільки економіка регіону базувалась на діяльності промислових підприємств [3]. Після деокупації області постане необхідність відновити промисловий потенціал цих південних територій. Можливим, звичайно, це стане за умови повернення мешканців в міста і села.

Цілком очевидним є той факт, що для відновлення і успішного економічного розвитку регіонів потрібні нові підходи і механізми щодо реалізації державної регіональної політики. Фахівці і парламентарі вже розпочали обговорення питання удосконалення законодавства України в сфері державної регіональної політики. Зокрема, є пропозиція переглянути класифікаційний поділ територій за функціональним призначенням і запровадити наступну типологію регіонів: території відновлення, регіональні полюси зростання, території з особливими умовами для розвитку, території сталого розвитку. Також дискутується інша модель поділу країни на 3 макро-регіони: опорні регіони (центральна частина), тилові регіони (західні області), прифронтові території (східна частина країни, прикордонні з рф області). Опорні регіони є відносно безпечними для підприємницької діяльності і вкрай важливі для забезпечення логістики підчас війни (перевезення гуманітарних вантажів та продукції військового призначення). Тилові регіони є безпечним бізнес-середовищем і комфортними для проживання з точки зору мінімальної загрози вторгнення внаслідок віддаленого розташування від кордонів. Прифронтові регіони є найбільш небезпечними оскільки межують з країною-агресором. Господарська і підприємницька діяльність на таких територіях практично неможлива.

В таких умовах впровадження інноваційних механізмів, зокрема, принципів Smart-спеціалізації є вкрай актуальним завданням, оскільки саме на її засадах можливо розблокувати регіональний потенціал для структурних і технологічних змін, а також промислової модернізації на інноваційних засадах.

Література:

1. Ареф'єва О.В. Аналіз наслідків війни для економіки України. Інфраструктура ринку. 2023. Випуск 71. С. 98-102.
2. Баранова В.Г. Напрямки відновлення економіки регіонів: точки зростання. Збірник наукових праць Одеського національного економічного університету. 2022. № 7 (296). С. 12-16.
3. Завадських Г.М., Тебенко В.М. Перспективи інноваційного розвитку Запорізької області. Регіональна економіка та управління, 2021. № 4 (34). С. 33-39.
4. Покровська Н.М. Концептуальні засади післявоєнного відновлення України, економічні аспекти. Вісник Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля. 2022. № 4 (274). С. 41-47.

Нестор О.Ю.,

*науковий співробітник відділу регіональної фінансової політики,
Державна установа «Інститут регіональних досліджень
ім. М. І. Долішнього НАН України»,
м. Львів, Україна*

ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ РЕКОМЕНДАЦІЇ ОЕСР ЩОДО ЕФЕКТИВНОГО ДЕРЖАВНОГО ІНВЕСТУВАННЯ НА ВСІХ РІВНЯХ ВРЯДУВАННЯ В УКРАЇНІ

Співпраця між Україною та ОЕСР започатковано у 1997 році шляхом підписання Кабінетом Міністрів України та ОЕСР Угоди щодо привілеїв, імунітетів та пільг, які надаються ОЕСР на території України. Угоду було ратифіковано Верховною Радою України у липні 1999 року (Закон України від 07.07.99 № 850-XIV) [1].

Важливим механізмом координації співробітництва з ОЕСР з 2003 року є Координаційна рада у зв'язках з ОЕСР, спільні засідання якої проводяться на регулярній основі для обговорення актуальних питань двосторонньої співпраці. Координаційна Рада є тимчасовим консультативно-дорадчим органом Кабінету Міністрів України. Головою Координаційної Ради є перший віце-прем'єр-міністр України - Міністр економічного розвитку і торгівлі України [2]. Варто також зважати на те, що зазначена в нормативному акті афіліація голови Координаційної Ради ще не приведена у відповідність до актуальної назви, затвердженої у травні 2021 р. Постановою Кабінету Міністрів України - Міністерство економіки України.

12 березня 2014 року Рада ОЕСР прийняла рішення щодо поглиблення співпраці з Україною шляхом надання досвіду Організації для вирішення існуючих питань у сфері державного управління нашої держави та проведення необхідних реформ, а також щодо призупинення процесу приєднання РФ до Організації.

Smelash N., Kalashnikova Kh. FOREIGN EXPERIENCE OF LEGAL REGULATION OF CONFLICTS OF INTEREST IN PUBLIC RELATIONS	201
Tanklevska N.S. FINANCIAL SECURITY OF THE AGRICULTURAL SECTOR AS THE BASIS OF UKRAINE'S ECONOMIC DEVELOPMENT	203
СЕКЦІЯ 4. ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ІНТЕГРАЦІЇ НАЦІОНАЛЬНИХ ЕКОНОМІК В ГЛОБАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ ПРОСТІР	206
Баланюк І.Ф., Циріль Т.В., Плішка С.В. ВПРОВАДЖЕННЯ АВТОМАТИЗАЦІЇ У НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕННЯХ	206
Дергалюк Б.В., Павленко А.В. ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИЙ КАПІТАЛ ЯК ДРАЙВЕР ІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ ГЛОБАЛІЗАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ	209
Завадських Г.М. ПОВОЄННЕ ВІДНОВЛЕННЯ ТА РЕГІОНАЛЬНИЙ РОЗВИТОК	211
Нестор Ю.О. ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ РЕКОМЕНДАЦІЇ ОЕСР ЩОДО ЕФЕКТИВНОГО ДЕРЖАВНОГО ІНВЕСТУВАННЯ НА ВСІХ РІВНЯХ ВРЯДУВАННЯ В УКРАЇНІ	213
Собчишин В.М., Хрипко А.А., Кочерга А.Ю. УПРАВЛІННЯ ТЕХНОЛОГІЧНИМ РОЗВИТКОМ ПІДПРИЄМСТВА АГРОПРОДОВОЛЬЧОЇ СФЕРИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ	217
Стовба В.О., Стеценко А.О., Воронько-Невідничка Т.В. ПРОБЛЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ДЛЯ ПІДПРИЄМСТВ АГРОПРОДОВОЛЬЧОЇ СФЕРИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	219
Филь С.М., Петренко А.В., Коваленко М.В. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕЗУЛЬТАТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА АГРОПРОДОВОЛЬЧОЇ СФЕРИ ЗА СУЧАСНИХ УМОВ	222